

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 16 din Chișinău în procedura falimentului,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 16 din Chișinău în procedura falimentului împotriva lui Calac Roman și Calac Cristina privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei din 3 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău

*(Dosarul nr. 2ra-1765/23
NR. PIGD 2-20076890-01-2ra-29012024)*

Recursul este vădit neîntemeiat în temeiul art. 433 (1) lit. f) din Codul de procedură civilă. Dezacordul recurentului cu decizia contestată nu constituie temei de casare a acesteia.

Au examinat anterior cauza judecătoreii:

Judecătoria Chișinău, sediul Centru, jud. L. Mitrofan,
Curtea de Apel Chișinău, jud. A. Pahopol, R. Pulbere, A. Malii

21 ianuarie 2026

Textul corespunde originalului

**Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de
Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 16 din
Chișinău în procedura falimentului,**

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Gheorghe Stratulat,

Ion Munteanu, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 24 iunie 2020, ÎMGFL nr. 16 din mun. Chișinău în procedura falimentului a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Calac Roman și Calac Cristina, prin care a solicitat încasarea în mod solidar din contul pârâților a datoriei pentru consumul energiei termice, acumulată în perioada ianuarie 2019 - aprilie 2022, în sumă de 4 898,00 lei, pe contul XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX.

2. În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că prin Hotărârea Curții de Apel Chișinău nr. 2i406/16 din 15 septembrie 2016, s-a dispus intentarea procesului de insolvabilitate față de ÎMGFL nr. 16 din mun. Chișinău. Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2017, s-a dispus trecerea în procedura falimentului a ÎMGFL nr. 16 din mun. Chișinău în vederea lichidării patrimoniului și distribuirii produsului rezultat, fiind numit în calitate de lichidator, administratorul autorizat - Sacaliuc Cristina.

3. Totodată, a menționat că din cauza neonorării obligațiilor de plată de către proprietarii/locatarii blocurilor locative gestionate de către ÎMGFL nr.16 în procedura falimentului, ultima înregistrează datorii față de prestatorii serviciilor locativ-comunale („Termoelectrica” S.A., „Apă-Canal Chișinău” S.A. ș.a.), fapt care a condus la incapacitatea de plată a Reclamantului și starea de faliment a acestuia.

4. Invocă că, locatarii blocurilor locative gestionate de ÎMGFL nr.16 din Chișinău în procedura falimentului, beneficiază nemijlocit de serviciile prestate, având, prin urmare, obligația de a achita în termen și în quantum deplin contravaloarea acestora conform facturilor (bonurilor de plată) primite iar în caz de neachitare de către proprietarii/chiriașii/locatarii apartamentelor/încăperilor locuibile și nelocuibile ai blocului locativ gestionat a datoriilor la serviciile locativ-comunale, inclusiv alimentarea cu energie termică, ÎMGFL nr.16 din Chișinău în procedura falimentului este în drept să acționeze consumatorii în judecată pentru încasarea datoriei și chiar

are obligația de a o face, pentru 2 a stinge datoriile sale, acumulate față de prestatorii serviciilor comunale livrate locatarilor, din contul achitărilor efectuate de către consumatorii finali restanți.

5. A mai invocat că conform Extrasului din Registrul Bunurilor Imobile se constată cu certitudine faptul că pârâții sunt proprietari ai XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX. Ultimii au beneficiat de servicii comunale în volum deplin, fără întreruperi, în conformitate cu normele și tarifele în vigoare, iar conform informației privind situația despre achitarea energiei termice pârâții, în calitate de proprietari ai apartamentului menționat, au acumulat în perioada ianuarie 2019 - aprilie 2020, o datorie în sumă totală 4 898 lei.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

6. Prin hotărârea din 18 octombrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a respins ca neîntemeiată acțiunea. S-a încasat din contul Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondurilor Locative nr. 16 din mun. Chișinău în procedura falimentului în contul statului suma de 270 lei cu titlul de taxă de stat.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

7. La 26 octombrie 2022, ÎMGFL nr.16 din Chișinău în procedura falimentului a declarat apel împotriva hotărârii din 18 octombrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru. La 3 februarie 2023, reprezentantul ÎMGFL nr. 16 din mun. Chișinău în procedura falimentului, avocatul Dicusar Tatiana, a prezentat apelul motivate, prin care a solicitat admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărârii, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

8. Prin decizia din 3 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea de apel declarată de reprezentantul Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondurilor Locative nr. 16 din mun. Chișinău în procedura falimentului, avocatul Tatiana Dicusar și s-a menținut hotărârea din 18 octombrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

9. În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, fiind adoptată cu respectarea normelor de drept material și procesual aplicabile și în baza materialului probator administrat în cauză. Instanța de fond a determinat corect raportul juridic dedus judecății, a stabilit circumstanțele esențiale pentru soluționarea

litigiului și a apreciat complet și obiectiv probele prezentate, concluzionând în mod justificat că acțiunea este nefondată.

10. Instanța de apel a constatat că, potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile, pârâții sunt proprietarii apartamentului XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX din 19.03.2015, însă o parte din suma solicitată spre încasare reprezintă datorii istorice, formate anterior dobândirii imobilului de către aceștia, iar o altă parte vizează sume calculate pentru servicii care nu au fost efectiv prestate. Astfel, în mod corect prima instanță a reținut că datoria pretinsă nu le aparține pârâților.

11. Instanța de apel a reținut că, în perioada martie 2015 - noiembrie 2020, pârâții au consumat energie termică pentru prepararea apei calde în volum de 94 de metri cubi, iar potrivit listei de calcul, aceștia au achitat suma de 4150,54 lei pentru energia termică aferentă preparării apei calde. Prin urmare, pretențiile reclamantei nu sunt susținute de probe clare și concludente privind existența unei datorii neachitate.

12. Totodată, instanța a constatat că reclamanta și-a modificat în mod repetat perioada și cuantumul sumei solicitate, însă nu a prezentat explicații privind proveniența datoriei și volumul efectiv al serviciilor pretins prestate. Mai mult, pentru anii 2021-2022, din informațiile depuse la dosar rezultă că nu au fost calculate plăți pentru livrarea apei calde, iar suma de 3 993,60 lei invocată drept datorie provine din anul 2020, nefiind confirmată cu datele contoarelor.

13. Instanța de apel a apreciat ca întemeiată concluzia primei instanțe potrivit căreia indicatorii contorului sunt veridici, având în vedere efectuarea verificării metrologice și lipsa oricărei dovezi contrare din partea reclamantei. Reclamanta nu a explicat proveniența diferențelor de consum și nici nu a demonstrat existența unui consum suplimentar de apă caldă care să justifice suma solicitată.

14. Instanța de apel a reținut și considerentele Hotărârii Curții Constituționale nr. 14 din 21 iulie 2022, prin care sintagma „fără recalculare” din pct. 14 anexa nr. 5 la Regulament a fost declarată neconstituțională, ceea ce exclude obligația consumatorului de a achita sume calculate estimativ în lipsa unor date reale de consum și fără posibilitatea recalculării. În speță, reclamanta nu a demonstrat proveniența sumelor pretinse și nici că acestea ar reprezenta contravaloarea unui serviciu efectiv prestat.

15. În aceste circumstanțe, instanța de apel a concluzionat că reclamanta nu a administrat probe suficiente, certe și concludente din care să rezulte existența unei obligații de plată valabilă și nestinsă în sarcina pârâților. Simpla indicare a unei datorii în facturi, în lipsa unui calcul justificat și a

demonstrației privind consumul real, nu poate fundamenta admiterea acțiunii.

16. Instanța de apel a reținut caracterul formal al cererii de apel, apreciind că aceasta a fost declarată doar din dezacord cu soluția primei instanțe, fără a se administra probe noi sau argumente juridice care să răstoarne cele reținute de instanța de fond.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS ȘI SOLICITĂRILE RECURENTULUI

17. La 27 decembrie 2023, prin intermediul poștei terestre, ÎMGFL nr.16 din Chișinău în procedura falimentului a declarat recurs împotriva deciziei din 3 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie admisă.

18. În motivarea recursului a invocat că instanța de apel a soluționat cauza cu încălcarea normelor de drept material și cu aplicarea eronată a normelor de drept procesual, apreciind într-un mod greșit probele administrate în dosar.

19. Recurenta susține că instanța de fond și instanța de apel au reținut în mod greșit că nu ar exista probe certe ale datoriei, deși la dosar au fost depuse toate înscrisurile care confirmă existența datoriei, suma acesteia și perioada în care a fost acumulată, în cuantum total de 4 898 lei.

20. Consideră că instanța de apel a preluat în mod formal argumentele primei instanțe, fără a examina obiectiv probele și circumstanțele reale ale cauzei.

21. Recurenta a indicat că, potrivit situațiilor de calcul și datelor din evidențele ÎMGFL nr. 16, pentru serviciul „apă caldă” aferent apartamentului menționat nu se poate vorbi despre existența unei datorii istorice, întrucât, începând cu luna octombrie 2016, datoria acumulată pentru acest serviciu era de 149,65 lei. În aceste condiții, suma de 4 898 lei solicitată pentru perioada ianuarie 2019 - aprilie 2020 reprezintă o datorie curentă, iar concluzia instanțelor inferioare că aceasta ar proveni din perioade anterioare dobândirii imobilului este eronată.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

22. Art. 431 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători”.

23. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

24. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen; d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

25. Art. 442 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragerea în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre.

(2) În recurs nu pot fi administrate noi probe, cu excepția celor care dovedesc cheltuielile de judecată și despăgubirile menționate la art. 372 alin. (3). Aprecierea probelor dată de prima instanță și de instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeinic art. 432 alin. (1) lit. e) sau în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului, prevederile art. 372 se aplică în mod corespunzător”.

26. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat”.

27. Art. 440 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților”.

MOTIVAREA INSTANȚEI

28. Cu referire la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată reține că copia deciziei motivate a fost expediată recurentei și reprezentantului acesteia la 2 noiembrie 2023, prin intermediul poștei electronice, iar recursul declarat la 28 decembrie 2023 se încadrează în termenul de două luni prevăzut de art. 434 alin. (1) CPC.

29. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și art. 432 din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție verifică legalitatea deciziilor instanțelor

de apel prin prisma temeiurilor prevăzute de lege, iar potrivit art. 433 alin. (1) lit. f), recursul este inadmisibil dacă este vădit neîntemeiat.

30. Conform prevederilor legale și practicii judiciare constante, recursul trebuie să conțină o motivare clară, convingătoare și întemeiată în drept, care să evidențieze existența unor erori de drept calificate sau a unor vicii esențiale de procedură. Recursul nu are rolul de a supune cauza unei rejudecări în fond, ci de a examina legalitatea hotărârii instanței de apel în limitele erorilor invocate. Prin urmare, simplele exprimări ale nemulțumirii față de soluția instanței inferioare, nesuținute de argumente juridice clare privind încălcarea normelor de drept sau caracterul arbitrar al hotărârii atacate, nu întrunesc condițiile de admisibilitate.

31. Analizând motivele invocate în recursul declarat de ÎMGFL nr. 16 din mun. Chișinău, Completul de judecată constată că acestea nu întrunesc cerințele prevăzute de art. 432 CPC, recursul vizând în esență reiterarea susținerilor formulate în apel și o nouă apreciere a probelor administrate în cauză, ceea ce excede limitele acestei căi extraordinare de atac.

32. Recurenta susține că instanțele inferioare ar fi apreciat greșit probele privind consumul de energie termică și că datoria în sumă de 4 898 lei reprezintă o datorie curentă, nu istorică, invocând faptul că, potrivit evidențelor sale, începând cu luna octombrie 2016 datoria pentru apă caldă ar fi constituit 149,65 lei. Totuși, Completul constată că aceste afirmații nu sunt susținute de argumente juridice apte să demonstreze caracterul vădit nerezonabil al aprecierii probelor de către instanța de apel.

33. Contrar celor afirmate în recurs, instanța de apel a examinat probatoriul administrat în cauză și a constatat în mod întemeiat că o parte din sumele pretinse provin din perioade anterioare anilor 2019-2020, iar alte sume nu sunt confirmate prin date certe privind consumul efectiv. Instanța de apel a reținut existența unor neconcordanțe majore între indicii contoarelor, consumul real și cuantumul datoriei solicitate, precum și faptul că reclamanta a modificat în mod repetat perioada și valoarea pretențiilor fără justificări concludente. În recurs nu au fost prezentate argumente capabile să invalideze aceste rețineri.

34. De asemenea, Completul observă că recurenta nu a indicat nicio normă de drept material a cărei interpretare ar fi fost denaturată de instanța de apel și nici nu a demonstrat existența vreunei încălcări a competenței sau compunerii instanței, în sensul art. 432 alin. (1) lit. f) CPC. Susținerile referitoare la obligativitatea achitării serviciilor pretins prestate nu infirmă concluzia instanței de apel că, în lipsa unor date certe privind consumul efectiv, nu poate fi reținută existența unei datorii certe în sarcina pârâților.

35. Totodată, instanța de apel a aplicat în mod corect considerentele Hotărârii Curții Constituționale nr. 14 din 21 iulie 2022, potrivit cărora nu poate fi impusă plata unor sume stabilite estimativ, fără posibilitatea verificării și recalculării pe baza consumului real. Recurenta nu prezintă niciun argument prin care să demonstreze că aceste principii ar fi fost aplicate greșit în speță.

36. În ansamblu, Completul de judecată constată că motivele invocate în recurs nu demonstrează existența unor erori de drept material sau procedural în sensul art. 432 CPC. Acestea exprimă doar nemulțumirea ÎMGFL nr. 16 din mun. Chișinău față de soluția instanței de apel și tind să determine o reexaminare a situației de fapt, inadmisibilă în cadrul recursului.

37. Prin urmare, fiind lipsit de argumente juridice relevante și nefiind apte să răstoarne raționamentele instanței de apel, recursul declarat de ÎMGFL nr. 16 din mun. Chișinău se dovedește vădit neîntemeiat.

38. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Consideră inadmisibil recursul declarat de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 16 din Chișinău în procedura falimentului împotriva deciziei din 3 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Gheorghe Stratulat

Ion Munteanu